

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.I.481/2025/8.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Domonyai Alexa, a tanács elnöke
Dr. Tuba István Krisztián, előadó bíró
Dr. Gimesi Ágnes, bíró
Dr. Kardos Andrea, bíró
Dr. Schmidt Péter, bíró

Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. december 2.
Az ügy tárgya: zaklatás vétsége és más bűncselekmény
Terhelt(ek): terhelt1

Elsőfok: Miskolci Járásbíróság, 25.B.1373/2022/33., ítélet, tárgyalás 2023. június 8.

Másodfok: Miskolci Törvényszék, 3.Bf.394/2023/12., végzés, nyilvános ülés, 2024. június 13.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a zaklatás vétsége és más bűncselekmény miatt terhelt1 ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Miskolci Járásbíróság 25.B.1373/2022/33. számú ítéletét és a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.394/2023/12. számú végzését hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye. Ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Miskolci Járásbíróság a 2023. június 8. napján kihirdetett 25.B.1373/2022/33. számú ítéletével terhelt¹ terheltet bűnösnek mondta ki zaklatás vétségében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 222. § (2) bekezdés a) pont] és becsületsértés vétségében [Btk. 227. § (1) bekezdés a) pont]. Ezért őt – halmazati büntetésül – 120 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1.500 forintban határozta meg, és megállapította az összesen 180.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére irányadó szabályokat.

[2] A védelmi fellebbezések folytán eljáró Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. június 13. napján kihirdetett 3.Bf.394/2023/12. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] A jogerős ítélettel megállapított tényállás lényege a következő.

[4] terhelt¹ terhelt 2021. december hó 04. napján este a helységi Avia benzinkút bolti részébe maszk nélkül, ittas állapotban ment be. Az ott dolgozó eladó többször felszólította a maszkviselés szabályainak betartására, ennek a terhelt nem tett eleget. Emiatt a benzinkúton tartózkodó tanú² rendőrök szintén felszólították a maszkviselés szabályainak betartására. A terhelt a második felhívásra végül a gépjárművéhez indult, hogy a maszkot felvegye.

[5] A terheltet az autótól visszajövet intézkedés alá vonták, és közölték vele, hogy a maszkviselés szabályainak be nem tartása miatt helyszíni bírságot alkalmaznak vele szemben. Erre a terhelt úgy nyilatkozott, hogy a helyszíni bírságot nem fogadja el. Így a rendőr járőrök közölték, hogy feljelentéssel élnek.

[6] Az intézkedés végeztével a rendőrök autóba ültek, amit közülük tanú² vezetett. A terhelt a vezető oldali ülés mellé ment, és odakiabált tanú² rendőr járőrnek: „Mit képzelsz te faszfej, azért, mert rendőr vagy, mindent megtehetsz?”. Amikor a rendőrök közölték, hogy a kijelentésével bűncselekményt követ el, a terhelt azt megismételte.

[7] Emiatt a rendőrök a terhelttel közölték, előállítják. A terhelt ezután a lánya által vezetett gépjármű jobb oldali első ülésére ült, onnan a rendőrök többszöri felszólításra szállt csak ki. Amikor az előállítás során a szolgálati gépjárműben a rendőrökkel együtt utazott, tanú²nek többször is azt mondta, ha meglátja az úttesten közlekedni, nekimegy busszal, mert ő buszsofőr.

[8] **II.** 1. A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozatával szemben a terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára alapítottn.

[9] Indokolása szerint a terhelt nem követte el a zaklatás vétségét, mivel hiányzott a félelemkeltési célzat, a terhelt kijelentései pedig nem voltak alkalmasak arra, hogy a sértettben komoly félelmet keltsenek. Álláspontja szerint a legsúlyosabb tárgyi súlyú bűncselekménnyel való fenyegetés sem alapozhatja meg önmagában a zaklatás bűncselekményét, az elkövetéssel fenyegetés csak előfeltétele a zaklatás megállapíthatóságának. A BH 2011.303. számú határozatra utalással rámutatott, hogy nem

állapítható meg a zaklatás vétsége, amennyiben a bűncselekménnyel fenyegetés célja nem a félelemkeltés, hanem az indulat levezetése. Kifejtette, hogy a terhelt nem akarta megfélemlíteni a sértettet, hanem ittas állapotban a sérelmezett rendőri akció miatti feszültségét és dühét vezette le az egyébként erőfölényben lévő, nála fiatalabb, rendőr foglalkozású sértetten.

[10] Állítása szerint a célzat tekintetében a bíróság egyáltalán nem folytatott le bizonyítást, az ítélet indokolásában is mindössze a fenyegetés tartalmára tért ki.

[11] Hangsúlyozta, hogy a sértett sem számolt be arról, hogy a terhelt kijelentései nyomán megijedt volna vagy a fenyegetés realizálására komoly esélyt látott volna, így a védő álláspontja szerint a terhelt szavai alapján nem keletkezhetett benne komoly félelem. Előadta, hogy a fenyegetés beváltásának még elméleti lehetősége sem állt fenn a helyszínen, az egyébként ittas terhelt a sértettet korábban nem ismerte, későbbi találkozásuk esetén jó eséllyel fel sem ismerte volna.

[12] Az Országos Igazságügyi Orvostani Intézet 15. sz. módszertani levelére utalva ismertetette az alkohol tudat- és viselkedésmódosító hatásait, és ennek alapján életszerűtlennek tartotta, hogy az ittas terhelttől elhangzó fenyegetés alkalmas lett volna arra, hogy a veszéllyel hivatásából adódóan nap mint nap szembenező rendőrben komoly félelmet keltsen.

[13] Az elkövetés körülményei körében kiemelte, hogy a terhelt rendőri előállítására alapjául szolgáló cselekmény egy csekély súlyú, nem erőszakos cselekmény volt. A fenyegetés mibenléte kapcsán hivatkozott az EBH 2001.506. és a BH 2013.54. számú eseti döntésben kifejtett elvi álláspontra is.

[14] A védő mindezek alapján arra tett indítványt, hogy a Kúria a terheltet mentse fel az ellene zaklatás vétsége miatt emelt vád alól, és a kiszabott büntetést ennek megfelelően enyhítse.

[15] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.602/2025/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[16] Előadta, hogy miután a tényállás tartalmazza, hogy a terhelt a cselekményét azért követte el, hogy a sértettet megfélemlítse, ezért ennek vitatása a tényállás támadása, amely a felülvizsgálati eljárásban kizárt.

[17] A BH 2013.294. számú határozatra is hivatkozással egyetértett a védővel abban, hogy nem minden fenyegetés alkalmas a félelemkeltésre, rámutatott ugyanakkor, hogy az ezt kimondó határozatok nagy része mögött olyan tényállás áll, ahol a fenyegetéssel egyidőben sor került testi épséget sértő vagy veszélyeztető bűncselekmény elkövetésére, ilyen esetekben pedig az egyéb bűncselekménnyel halmazatban nincs helye a zaklatás bűncselekmény megállapításának.

[18] Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a terhelt nem pusztán egy szándékos közlekedési balesettel fenyegette meg a sértettet, hanem a tudomására hozta azt is, hogy buszsofőrként dolgozik, busszal fog „nekimenni”, ezért nincs jelentősége annak, hogy a sértett a terhelnél fiatalabb, erősebb volt, mivel nem egy test-test elleni küzdelem előrevetítéséről volt szó. Álláspontja szerint ezért nincs jelentősége annak sem, hogy a terhelt a fenyegetést nem tudta volna nyomban valóra váltani, ez azonban a zaklatás vétségének nem is tényállási eleme. Úgy fogalmazott, hogy éppen a jövőbeni megvalósításra utalásból következik az, hogy a fenyegetés nem volt komolytalan, és ezért nem volt jelentősége annak az aktuális helyzetnek, amelyben az elhangzott. Hozzátette, hogy nyilvánvalóan nyugtalanító hatással bír, ha a sértettnek bizonytalan helyen, időben és körülmények között, de számolnia kell a megígért fenyegetés beváltásával.

[19] Megjegyezte még, hogy a törvényi tényállási elemek megvalósulása szempontjából irreleváns, hogy a terhelt ténylegesen nem akarta a sértettet bántalmazni, a zaklatás ezen elkövetési módja a terhelt passzív alannal szemben kifejtett fenyegető, félelmet keltő, biztonságérzetére hátrányosan ható magatartásait szankcionálja, mintegy előrehozott büntetőjogi védelemként.

[20] Figyelemmel arra is, hogy a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti eljárási szabálysértést nem észlelt, arra tett indítványt, hogy a Kúria a Miskolci Járásbíróság 25.B.1373/2022/33. számú ítéletét és a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.394/2023/12. számú végzését a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában tartsa fenn.

[21] 3. A védő a Legfőbb Ügyészség átiratára észrevételt tett, amelyben kifejtette, hogy a felülmérlegelés tilalma a tényekre terjed ki, az abból levont jogkövetkeztetésekre nem, a célzat jogi természete pedig speciális. Kifejtette, hogy a célzat megléte, hiánya és mibenléte – a szándékossággal, gondatlansággal azonos módon – a tárgyi oldal elemeinek külvilágban való megnyilvánulásához, azaz az objektíve megállapítható ténybeliséghez való szubjektív viszonyuláshoz kapcsolódó jogi értékelés, és mint ilyen, felülvizsgálatban támadható.

[22] Rámutatott, hogy a célzat tekintetében a bíróság pusztán a fenyegetés tartalmára alapította a célzatra vonatkozó jogi következtetését, márpedig a Kúria joggyakorlata szerint önmagában a kijelentés tartalma nem igazolja annak célját.

[23] Határozott jelentőséget tulajdonított a sértett foglalkozásának és hangsúlyozta, hogy a rendőrök munkája során mindennapos a testi épséget fenyegető veszély, a hivatásos állomány kiképzésének pedig szerves része, hogy megtanítják az ilyen fenyegetések megfelelő kezelését.

[24] Kifejtette, hogy a fenyegetés ugyan egy jövőbeni alkalomra vonatkozott, azonban a terhelt súlyosan ittas állapota miatt nem lehetett alkalmas félelemkeltésre, tovább erősíti ezt, hogy büntetetlen előéletéről a rendőrök addigra már tudomást szereztek. Abszurdnak tartotta a feltételezést, hogy egy balesetmentesen vezető buszsofőr, utasai életét veszélyeztetve, munkavégzése során el akarna ütni egy rendőrt.

[25] **III.** A terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa aseptalan.

[26] 1. A Kúria a felülvizsgálati indítványt – a törvényben meghatározott kivétellel – tanácsulésen bírálja el [Be. 660. § (1) bekezdés]. A Kúria a felülvizsgálati indítványról nyilvános ülésen határoz, ha a terhelt vagy a védő a terhelt terhére benyújtott felülvizsgálati indítvány kézbesítésétől számított nyolc napon belül ezt indítványozta, vagy ezt a tanács elnöke egyéb okból szükségesnek tartja [Be. 660. § (2) bekezdés a), b) pont].

[27] A felülvizsgálati indítvány nem a terhelt terhére irányult, a tanács elnöke pedig nem tartotta szükségesnek nyilvános ülés tartását. A Kúria ezért a felülvizsgálati indítvány elbírálására a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulést tűzött ki, és a megtámadott határozatot a Be. 659. § (5) bekezdésének megfelelően, a felülvizsgálati indítványban foglalt ok alapján bírálta felül, emellett vizsgálta a Be. 659. § (6) bekezdése szerint az esetleges további eljárási szabálysértéseket.

[28] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, ami a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[29] A Be. 648. § a) és b) pontja alapján felülvizsgálatnak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt és eljárási szabálysértés miatt is helye van.

[30] 2. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[31] Ugyanakkor a büntetőeljárás törvény – arra figyelemmel, hogy a felülvizsgálat mint rendkívüli jogorvoslat nem a jogerős ügydöntő határozat egyes ténybeli hiányosságainak orvoslására szolgál – a Be. 650. § (2) bekezdésében kimondja, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. A Be. 659. § (1) bekezdése ugyanezen okból úgy rendelkezik, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[32] Ahogy a Legfőbb Ügyészség átirata is utalt rá, a tényállás támadásának tilalma azt jelenti, hogy felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás megalapozottsága, a tényállásban szereplő ténymegállapítások nem támadhatók és nem vitathatók; ennél fogva a tényállás megalapozottsága, esetleges felderítetlensége, hiányossága, a benne lévő ténybeli következtetések helyessége nem támadható és nem vitatható. A tényállásban foglalt tényektől eltérő tények állítására, a lefolytatott bizonyítás támadására, a bizonyítási eljárás során elkövetett esetleges törvénysértésekre hivatkozással, a bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységének és a tényből tényre történő következtetések támadására felülvizsgálati indítvány nem alapozható. A jogkövetkeztetések helyessége ebből következően kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható (BH 2004.102.).

[33] Ezért a védő egyes bizonyítékok értékelésével kapcsolatos kifogásai a felülvizsgálati eljárásban érdemben nem voltak vizsgálhatók. Így a felülvizsgálati eljárásban kizárt a sértett tanúvallomásának (újra)értékelése is, vagy az arra való hivatkozás, hogy a célzat tekintetében a bíróság egyáltalán nem folytatott le bizonyítást. De ide tartozik azon védői tényállítás is, amely szerint a terhelt ittassága súlyos fokú volt, ezt ugyanis az irányadó tényállás nem tartalmazza.

[34] 3. A Btk. 222. § (2) bekezdés a) pontja szerint a zaklatás vétségét az követi el, aki félelemkeltés céljából mást vagy rá tekintettel hozzátartozóját személy elleni erőszakos, vagy közveszélyt okozó büntetendő cselekmény elkövetésével megfenyeget.

[35] A zaklatás bűncselekménye egy cselekménnyel is megvalósulhat, ha az elkövető bántalmazással való, komolyan vehető fenyegetése a testi épség ellen irányuló, és ekként önmagában alkalmas a sértettben félelem kialakítására [Kúria Bhar.I.946/2022/10. (BH 2023.150.II.)].

[36] A zaklatás Btk. 222. § (2) bekezdésében meghatározott alakzata célzatos bűncselekmény, tehát kizárólag egyenes szándékkal követhető el. A törvényi tényállás a megfenyegetés célzataként határozza meg a félelemkeltést. Ekként nem kell bekövetkeznie a sértett félelme kialakulásának, elegendő, ha az elkövető magatartása erre alkalmas, és az elkövetői (egyenes) szándék ezt célozza. A célzat nem azonos az eredménnyel, a törvényi tényállás pedig eredményt nem tartalmaz, a zaklatás alaki bűncselekmény (Kúria Bfv.III.923/2023/6.).

[37] A Kúria nem osztotta a Legfőbb Ügyészség érvelését, amely szerint az indítvány a célzat mint törvényi tényállási elem fennállását vitató részében a tényállás támadásán alapul és ezért a törvényben kizárt.

[38] A Kúria utal arra, hogy az elkövetési magatartásról való, a tudatban előzetesen, illetve egyidejűleg meglévő képzet mindig csak valamely, külvilágban megjelenő, illetve fizikai mérhető tényből következtetéssel ragadható meg, s mint ilyen, ténykérdés, amely a felülvizsgálati eljárásban valóban nem vitatható.

[39] Azonban ebből az egyenes vagy eshetőleges szándékra, gondatlanságra, a célzatra, illetve annak mikéntjére vont következtetés már a jogi értékelés körébe tartozik.

[40] A terhelti tudatra vont következtetés ténybeli [Kúria Bfv.III.1491/2019/5. (BH 2021.4.)], a jogi következtetés alapját pedig az irányadó tényállásban megállapított tények képezik. Ebből a szándékosságra, gondatlanságra, illetve annak mikéntjére, a bűnösségre vont következtetés viszont jogi értékelés eredménye, ekként jogkérdés.

[41] A célzat mint az egyenes szándék iránya az elkövető tudatában megjelenő, a cselekmény elkövetését motiváló gondolati tartalom, amelynek megléte – az imént kifejtettekkel összhangban – a külvilágban is megjelenő életbeli tények alapulvételével dönthető el.

[42] A tudati – és más – tények megállapításától tehát el kell különíteni a megállapított tények jogi értékelését, ami a valónak már elfogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése, a törvény szövegének való megfeleltetése. Ennek eredménye pedig már jogi fogalmak formájában jelenik meg. A kettő közti kapcsolatot az teremti meg, hogy ha az irányadó tényállás valamelyik külvilágból megjelenő tényt és abból vont ténybeli következtetést egyaránt rögzíti, és utóbbi helyes, akkor a jogi értékelésnek, s ekként a törvényi tényállás adott eleme megállapításának alapja van {Kúria Bfv.III.693/2020/8. (BH 2021.188. [22]–[23] bekezdés}.

[43] Ha a tényállásban foglalt primer (a külvilágban megnyilvánuló), illetve szekunder (tudati) tények között nincs ellentét, akkor a tényállás nem hordoz magában olyan ellentmondást, ami a büntetőjogi felelősség vagy a cselekmény törvényes minősítésének megállapítását lehetetlenné tenné és ekként anyagi jogi sérelmet eredményezne. Ebben az esetben a terhelt cselekményének motívumára vagy célzatára vont ténybeli (és nem a jogi) következtetés a felülvizsgálati eljárásban nem vonható kétségbe [Kúria Bfv.II.50/2021/6. (BH 2021.330.)].

[44] A célzat megállapítása tehát a megállapított tényekből vont bírói értékeléstől függ [Bfv.III.629/2019/5. (BH 2020.257.)]. Ha pedig a jogi értékelés körében, de egyben a terhelt tudattartalmára vonatkozóan is megállapított tények (vagyis, hogy a terhelt félelemkeltés szándékával fenyegette meg a sértettet) az egyéb tényekkel összhangban állnak, a felülvizsgálat elvégezhető, és az kizárólag a jogi következtetés helyességére terjed ki.

[45] Mindebből következően szintén helyesen utalt arra a védő, hogy a vád tárgyává tett szóbeli kijelentés tartalmán kívül a közlés körülményeit is értékelni kell a tényállásszerűség körében.

[46] Amennyiben azonban a célzatra utaló tudati tényt állapított meg a bíróság, az csak akkor alapoz meg felülvizsgálatot, ha az egyéb, külvilágban észlelhető és a tényállásban rögzített tényekkel ellentmondásban áll, ekként a jogkövetkeztetés helyessége nem ellenőrizhető.

[47] Mind az első- mind a másodfokú bíróság az ítélete jogi indokolásában, a jogi értékelés körében rögzítette a félelemkeltési „szándékot”, illetve célzatot. Ez azonban a terhelt magatartásának megfeleltetése a törvényi tényállás jogi fogalmának, ekként a jogi indokolás része. Nincs tehát ok arra, hogy azt a Kúria – a felülvizsgálati eljárásban támadhatatlan – tényállás részének tekintse. Ezen túl a célzat mint törvényi tényállási elem vitatása sem teszi a felülvizsgálati indítványt ebben a részében kizárttá, a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti felülvizsgálati ok éppen ennek sérelmezését teszi lehetővé.

[48] A Kúria e vizsgálat alapján megállapította, hogy a jelen ügyben az irányadó tényállás kétségkívül tartalmazza a terhelt egyenes szándékára, célzatos magatartására vont jogi

következtetés ténybeli alapjait, ezen tények között pedig nincs ellentmondás, a következők szerint.

[49] 4. Az elkövetés előzményei között rögzítette a bíróság, hogy a terhelt ittas állapotban szabálysértést követett el, amely miatt vele szemben szabályszerű rendőri intézkedésre került sor. Ezt követően a terhelt becsületsértő kijelentést tett, majd pedig az emiatt történt előállítása során fenyegette meg többször az intézkedő rendőrt.

[50] A felülvizsgálati indítvány a törvényi tényállás megvalósulását egyrészt a célzat hiánya miatt, másrészt – részben ezzel összefüggésben – a fenyegetés félelemkeltésre alkalmasságának kétségbe vonásával vitatta.

[51] Ahogy arra a másodfokú bíróság is helyesen utalt, a tényállásszerű magatartásnak a sértettben a félelem felkeltésére alkalmasnak kell lennie, de az nem szükséges, hogy a sértett félelme be is következzen [Kúria Bfv.II.208/2019/7. (BH 2020.63.)]. Ebből következően nem hiányos a tényállás és a tényállásszerűséget nem érinti, amennyiben a sértettre vonatkozó ezen tudati tényt a bíróság nem rögzítette.

[52] A zaklatás lényege abból fakad, hogy a kilátásba helyezett súlyos következménnyel való fenyegetettség nyugtalanságot kiváltó lelki teherként nehezedik a sértettre, illetve ennek előidézésére alkalmas.

[53] Az adott ügyben sem lehet figyelmen kívül hagyni azt, hogy a fenyegetés milyen körülmények között hangzott el, és a sértettnek az adott helyzetben volt-e oka arra, hogy azt komolynak tekintse.

[54] E körben nélkülözhetetlen annak a tisztázása, hogy a terheltet mi motiválta: a félelemkeltés vagy csupán indulatainak levezetése.

[55] Önmagában a félelemkeltési célzat is megköveteli annak komolyságát, hiszen a például tréfának vehető „fenyegetés” nyilvánvalóan nem alkalmas a félelem felkeltésére. A Btk. törvényjavaslat indokolása szerint a fenyegetésnek [Btk. 459. § (1) bekezdés 7. pont] is alapvető ismérve, hogy a súlyos hátránynak alkalmasnak kell lennie arra, hogy a megfenyegetett személyben komoly félelmet keltsen. Ezt a kijelentés tartalmán túl az adott sértett személy helyzetének, lelki, szellemi, testi állapotának ismeretében esetenként kell eldönteni. A félelem komolysága azonban nem feltétlenül jelent pánikot, rémületet, rendkívüli ideg- vagy fizikai állapotot, elegendő, ha a megfenyegetett komolyan veheti a kilátásba helyezett súlyos hátrány bekövetkezésének a lehetőségét.

[56] A Kúria megállapította, hogy a terhelt a rendőri intézkedés feletti dühében fenyegetőzött, ez azonban nem zárja ki annak tényállásszerűségét vagy jogellenességét. A fenyegető kijelentés (autóbusszal elgázolás) kétségtávolon konkrét, személy elleni erőszakos – élet vagy testi épség elleni – cselekményre utalt, amelyet a terhelt azzal is megtoldott, hogy a buszsofőr foglalkozására utalt.

[57] A fentiek rögzítését követően a Kúria kiemeli azt is, hogy nincs a tényállásban szereplő vagy abból kikövetkeztethető olyan körülmény, amely akár a terhelt félelemkeltési célzatát, akár a kijelentés arra való alkalmasságát megkérdőjelezné.

[58] Így nem alkalmas erre a védő azon hivatkozása, hogy a terhelt a sértettnél idősebb, büntetlen előéletű, a sértett pedig rendőr, így nem kell a terhelt fenyegetése beváltásától tartania. A terhelt ugyanis nem azonnali – kétségtelenül élet, testi épség elleni – cselekménnyel fenyegette a sértettet, hanem azt csak kilátásába helyezte. Nyilvánvalóan a „busszal” elütés és annak következményei pedig nem függnak a terhelt és a sértett fizikuma közti különbségtől, vagy attól, hogy a sértett fegyveres testület tagja. A terhelt fenyegetését pedig tovább nyomatékosította, komollyá tette a buszsofőr foglalkozásra történt utalása. A

kivitelezés részleteinek ecsetelése a fenyegetés beváltásának lehetőségére történő tényszerű ráerősítés, ami általában annak komolyságát igazolja. Jelen ügyben is ez állapítható meg.

[59] Ahogy arra a Legfőbb Ügyészség átirata is utalt, a bűncselekmény megállapításához nem szükséges a fenyegetés azonnali beválthatósága, csak annak reális lehetősége. Ezt pedig a felülvizsgálati indítvány sem vitatta. A védő azon felvetése pedig, hogy a terhelt később „jó eséllyel fel sem ismerte volna” a sértettet, egyrészt feltételezés, másrészt a zaklatás bűncselekmény megvalósulása szempontjából közömbös. Nem a fenyegetés tényleges beváltásának van ugyanis jelentősége, hanem a reális veszélyének, és erre tekintettel annak, hogy az a sértettben a félelem kiváltására alkalmas. A védői érvelés akkor foghatna helyt, ha kizárható lenne valamely okból, hogy a terhelt a későbbiekben a sértettet felismerje.

[60] Szintén nem zárja ki a bűncselekmény megállapíthatóságát, hogy a terhelt a vele szemben – hangsúlyozottan jogszerű – rendőri intézkedés felett érzett dühében, az előállítása során követte el. Ezen körülmény ugyanis nem vonja kétségbe az elhangzott fenyegetés komolyságát. Az indulat levezetése tehát másodlagossá vált, így a cselekmény minősítése szempontjából közömbös, és még enyhítő körülményként sem értékelhető.

[61] A sértett rendőr mivolta az adott esetben szintén nem zárta ki a fenyegetés komolyságát. Nyilvánvaló, hogy általános jelleggel a fegyveres testületek tagjai a lehetséges passzív alanyi körből nem emelhetők ki. A fenyegetés tartalma pedig nyilvánvalóan nem olyan jellegű volt, amellyel a sértettnek azért nem kell számolnia, mert rendőr.

[62] Téves a felülvizsgálati indítvány azon hivatkozása is, hogy a terhelt ittassága az adott helyzetben megkérdőjelezi a fenyegetés komolyságát. A terhelt alkoholtól befolyásolt állapota az elkövetés többi körülményeivel együtt értékelendő a félelemkeltésre alkalmasság szempontjából. Vagyis a terhelt ittassága önmagában nem zárja ki, hogy a zaklatás vétségében a bűnössége megállapítható legyen. A Btk. 18. §-a szerint ugyanis a 17. § (az elmeműködés kóros állapotában elkövetésre irányadó szabályok) nem alkalmazhatók arra, aki a bűncselekményt önhibájából eredő ittas vagy bódult állapotban követi el.

[63] Mindezek tükrében az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a terhelt tudattartalma kiterjedt arra, hogy a félelemkeltésére irányuló magatartása a sértettben testi épséget sértő, akár élet elleni cselekmény képzetét kelti, és azt kívánta is. Így a bűncselekményt egyenes szándékkal, célzatosan követte el (Btk. 7. §).

[64] A bűncselekmény további, egyébiránt a felülvizsgálati indítvány által vitássá nem tett tényállási elemei is megállapíthatók. Ebből következően az eljáró bíróságok helyes indokok mentén állapították meg a terhelt bűnösségét a Btk. 222. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző zaklatás vétségében.

[65] A védő által hivatkozott BH 2011.303. számú eseti döntés a jelen ügyben nem releváns, annak eltérő tényállása miatt. Kétségtelen, hogy amennyiben a fenyegetés a bántalmazás előzménye, annak indulati előkészítése, és a tettelegességre vagy annak megkísérlésére sor is kerül, a zaklatás bűncselekménye önállóan nem állapítható meg. A jelen ügyben azonban a tényállás a sértett bántalmazását vagy annak kísérletét nem tartalmazza, ilyen bűncselekményt a bíróság nem is állapított meg.

[66] Eltérő tényállást tartalmaz, ezért jelen ügyben – a már felhívott elvi részén túl – nem lehet irányadó a védő által felhívott Bfv.II.208/2019/7. számú (BH 2020.63. szám alatt megjelent) eseti döntés is. A teljesség érdekében utal a Kúria arra, hogy e döntés nem a felülvizsgálati indítvány által annak tulajdonított elvi álláspontot tartalmazza, vagyis nem teszi a zaklatási fenyegetés komolyságát attól függővé, hogy a személy elleni erőszakkal fenyegetés beváltásával a sértettnek közvetlenül számolnia kelljen. Az adott esetben, a sértett késsel fenyegetése folytán ez fennállt, de ilyen általános követelményt – szemben a felülvizsgálati indítvány érvelésével – sem a törvény, sem az ítélkezési gyakorlat nem

támaszt. Természetesen az erőszak alkalmazásának azonnali lehetősége a fenyegetés komolyságát erősíti, azonban annak nem feltétele.

[67] A felülvizsgálati indítvány által felhívott EBH 2001.506. és BH 2013.54. számú eseti döntések más bűncselekmény, zsarolás büntette vonatkozásában születtek, a jelen ügytől szintén eltérő tényállás alapján.

[68] A Kúria a Be. 659. § (6) bekezdése szerint a megtámadott határozatot a 649. § (2) bekezdése alapján akkor is felülbírálja, ha az indítványt nem ebből az okból nyújtották be. A Kúria ilyen, a Be. 649. § (2) bekezdésében megjelölt eljárási szabálysértést az első- és másodfokú bíróság eljárásában nem állapított meg.

[69] **IV. A döntés elvi tartalma**

A fenyegetéssel elkövetett zaklatás bűncselekmény megállapításához nem szükséges a fenyegetés azonnali beválthatósága, csak annak reális lehetősége.

[70] V. Mindezekre figyelemmel a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése alapján tanácsulésen eljárva, a Miskolci Járásbíróság 25.B.1373/2022/33. számú ítélet és a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.394/2023/12. számú végzését a Be. 662. § (1) bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

[71] A Kúria az ügyben a Be. 655. § (1) bekezdés alapján öttagú tanácsban járt el.

[72] A Kúria végzése ellen a Be. 6. § (4) bekezdésére figyelemmel fellebbezésnek, a 650. § (1) bekezdés b) pontja alapján pedig felülvizsgálatnak nincs helye.

[73] Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 652. § (6) bekezdésén alapul azzal, hogy a Kúria – a Be. 656. § (4) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén – az ugyanazon jogosult által ismételten, illetve azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2025. december 2.

Dr. Domonyai Alexa s.k. a tanács elnöke, Dr. Tuba István Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Gimesi Ágnes s.k. bíró, Dr. Kardos Andrea s.k. bíró, Dr. Schmidt Péter s.k. bíró